Felsőbbrendű kapitalista isten

A kapitalizmus kénytelen a hatalma érdekében a vallásos idealista jobboldali világnézetet, a felsőbbrendű isten és az alsóbbrendű emberiség minta szerinti erkölcsöt fenntartani, ápolni, nevelni. Mert a kapitalisták élősködése enélkül lehetetlen volna. Az isten és az emberiség kapcsolata felsőbbrendű jobboldali világnézetű viszony, ez köti szorosan a kapitalizmushoz. Gondolkodó emberré válni csak a kapitalizmus, a gondolkodó állat forma meghaladásával, a kommunizmussal lehetséges.

Az isteni minta

A kapitalizmus működési módja és a jobboldali világnézete, erkölcse szélsőségesen megosztotta a társadalmat felsőbbrendű élősködő kapitalistákra és az őket kiszolgáló alsóbbrendű dolgozó proletárokra. Így az isteni minta szerint a kapitalista azaz „istene“ a bér-rabszolgáknak, a - genetikailag - felsőbbrendű, jóságos, igazságos ura. Így a kapitalisták a bér-rabszolgák által termelt értéktöbbletet jogosan veszik el és jogosan uralkodnak felettük, mert felsőbbrendűek, ez a kapitalizmus erkölcse. Amit a kapitalizmus hívei nem élősködésnek, hanem a felsőbbrendűségből adódóan természetesnek tartanak.

Az alárendelt emberiség

A kapitalizmus égi tükörképe a kitalált, képzelt felsőbbrendű isten és az alárendelt földi emberiség viszonya. A képzelt felsőbbrendű istenre alapuló idealista világnézet azonban tudománytalan hamis, sérti az emberi jogokat, a demokráciát, megalázza az emberiséget. Az erre épülő világnézet hamis, mert az istent a tudomány még nem fedezte fel vagyis az objektív valóságban nyoma sincs. Isten csupán egy virtuális kitalált valami a tudatlan, hiszékeny emberek képzeletében.

Az istenhitre épülő világnézet és erkölcs embertelen, mert a felsőbbrendűség sérti az emberi jogokat, ezzel gátolja a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló, a szocialista demokrácia megvalósítását, a kapitalizmus szükségszerű meghaladását.

A kapitalizmus osztályviszonyai az isten-emberiség kapcsolathoz hasonlítanak. A felsőbbrendű kapitalista uralkodik, élősködik az alsóbbrendű bér-rabszolgák felett. Ha mégis létezne az emberiség felett egy felsőbbrendű isten, az ugyanolyan embertelen viszony lenne, mint a kapitalizmus és a dolgozó emberiség kapcsolata.

Az isten az nem jóságos, hanem felsőbbrendű, ezért antidemokratikus, az emberiség feletti önkényuralkodó, hasonlóan mint a kapitalizmusban a kapitalista osztály önkényuralom, a fasiszta-kapitalizmus. Szerencse, hogy az isten csak a képzeletben létezik, mert ettől meg lehet szabadulni a tudományos világnézet térnyerésével. A kapitalizmustól azonban csak a szocialista forradalommal lehet megszabadulni.

Az emberiség a kapitalizmus minden formájában szélsőségesen megosztott felsőbbrendű kapitalista élősködőkre és az őket kiszolgáló bér-rabszolgákra. A kapitalizmus valóságos világnézete nagyon hasonlít a kitalált, képzelt felsőbbrendű isteni mintára, ezért ez az uralkodó világnézetének, erkölcsének a meghatározója, az élősködése támasza.

Marxista fogalomlexikon

Isten: természetfeletti mindenható lénynek, a „világ teremtőjének” és „irányítójának” fantasztikus alakja. A teológia felhasználja az idealizmust, amely fiziológiailag próbálja bizonyítani Isten létét, szépítgeti és elhomályosítja az Isten eszme tartalmát, és Istent úgy igyekszik feltüntetni, mint abszolút eszmét, világakaratot, valamiféle személytelen racionális princípiumot. A marxizmus leleplezte az Isten-eszme reakciós voltát és tarthatatlanságát, kimutatta, mennyire hiábavaló az Isten-eszme védelme, amikor azt a természet- és társadalomtudomány egész fejlődésmenete cáfolja.

Lenin ezt írta: „Az isten (történelmileg és köznapi élet értelmében véve) mindenekelőtt olyan eszmék komplexuma, amelyeket a külső természet és az osztályelnyomás által megfélemlített ember ostoba tehetetlensége szült – olyan eszmék komplexuma, amelyek állandósítják ezt a tehetetlen félelmet, elaltatják az osztályharcot”.